

Nr 77

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om rätt till visst avdrag vid 1962 års taxering för företag, som år 1960 verkställt extra inbetalning i riksbanken å konto för investering i rörelse.

I en den 27 oktober 1961 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 193, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om rätt till visst avdrag vid 1962 års taxering för företag, som år 1960 verkställt extra inbetalning i riksbanken å konto för investering i rörelse.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

Med hänsyn till önskvärldheten av att i det konjunkturläge, som kan förväntas komma att råda under våren 1962, dämpa företagens investeringar föreslås — på sätt förutskickats i proposition nr 162 till årets riksdag — att företag, som den 30 december 1961 äger utfå under år 1960 i riksbanken å konto för investering i rörelse för mycket inbetalade medel, erbjudes visst avdrag vid 1962 års taxering, om medlen bindes ytterligare ett år.

Det ovannämnda *författningsförslaget* är av följande lydelse.

Förslag

till

**förordning om rätt till visst avdrag vid 1962 års taxering
för företag, som år 1960 verkställt extra inbetalning
i riksbanken å konto för investering i rörelse**

Härigenom förordnas som följer.

Företag, som enligt punkt 3) av övergångsbestämmelserna till förordningen den 3 juni 1960 (nr 236) angående ändring i förordningen den 27 maj 1955 (nr 256) om investeringsfonder för konjunkturutjämning medgivits extra avdrag på grund av extra inbetalning i riksbanken å konto för investering i rörelse och som underlåter att hos länsstyrelsen göra framställning enligt 18 § sistnämnda förordning om återbetalning före den 31 december 1962 av denna extra inbetalning eller del därav, må vid taxering till statlig

inkomstskatt för det beskattningsår, för vilket taxering i första instans verkställs år 1962, åtnjuta avdrag med ett belopp motsvarande 10,5 procent av den extra inbetalning, som kvarstår å kontot i riksbanken till den 31 december 1962. Medgives sådant avdrag, skall taxeringsnämnden härom skriftligen underrätta taxeringsintendenten i länet.

Kungl. Maj:t äger, om det med hänsyn till läget på arbetsmarknaden befinnes vara av synnerlig vikt, medgiva att medel, som föranleder avdrag enligt nästföregående stycke, må återbetalas före den 31 december 1962 utan att företaget går förlustigt sin rätt till avdrag. I sådant fall må, om och i den mån Kungl. Maj:t finner skäligt, avdraget nedsättas.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Rörande motiveringen för det i propositionen framlagda förslaget hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Inledning, s. 3.

1960 års tillfälliga bestämmelser m. m., s. 4—5.

Departementschefen, s. 5—6.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 193, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning om rätt till visst avdrag vid 1962 års taxering för företag, som år 1960 verkställt extra inbetalning i riksbanken å konto för investering i rörelse.

Stockholm den 16 november 1961

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Hagberg, Einar Eriksson, Jansson, Spetz, fröken Ranmark, herrar Söderquist, Oscar Carlsson, Sundin och Gustaf Henry Hansson; samt

från andra kammaren: herrar Brandt i Aspabruk, Vigelsbo, Gustafson i Göteborg, Magnusson i Borås, Asp, Christenson i Malmö, Darlin, fru Holmqvist, herrar Forsberg och Kristenson i Göteborg.